

Carta d'agraïment al Circuit Marina

• Sóc una ciutadana de Granollers que com moltes altres famílies amb infants petits vaig sovint a la plaça Baranç, on porto el meu fill de 3 anys als cotxets que pertanyen al Circuit Marina, atracció infantil que porten des de fa molts anys la Pilar i en Gabriel, una encantadora parella que es caracteritza pel seu tracte agradable i cordial i pel seu gran amor als nens. Voldria agrair-los la important tasca que duen a terme, perquè moltes vegades la felicitat dels més menuts depèn de què persones com ells lluitin i treballin per fer realitat els seus somnis. Tan de bo poguem continuar passejant per Granollers i trobar-nos amb els cotxets de la Pilar i en Gabriel, ja que no m'imagino aquesta ciutat sense ells.

NEUS MESAS
Granollers

Ejercicio de reflexión

• Independentemente de las conclusiones que cada lector obtenga al término de este escrito, les invito a compartir conmigo el siguiente ejercicio de reflexión:

A veces es necesario hacer un alto en el camino para mirar durante unos instantes a nuestro alrededor y analizar detenidamente el lugar de donde venimos, el lugar hacia donde vamos y si hemos elegido la senda correcta.

Si hacemos esta parada en las calles de nuestro municipio, a mí me da la sensación de que cada vez andamos más desorientados en nuestro camino hacia la meta que debemos alcanzar. En este momento, son afortunados aquellos que disponen de un vehículo todo terreno para circular por nuestro municipio, dada la cantidad cada vez mayor de obstáculos que encontramos (calles levantadas, cambio de direcciones, baches, etc). Por no hablar del brutal aumento de promociones inmobiliarias ante las cuales no podemos hacer otra cosa que preguntarnos a nosotros mismos si tal crecimiento es sostenido o insostenible? Tal vez sería mejor ejecutar dichas acciones en un período de tiempo más amplio, del mismo modo que a nadie se le ocurriría comer en un solo día los alimentos que consume habitualmente en una semana, con el consecuente problema digestivo a que daría lugar.

Seguramente, si realizáramos una fotografía aérea de Les Franqueses desde la altura suficiente para no distinguir otra cosa que el color predominante en la coloración del territorio, observaríamos que éste es cada vez menos verde (esperanza) y más gris (cemento). La culpa de ello, no es de la cámara fotográfica ni del fotógrafo, sino del decorador.

Ojalá que esta percepción personal no acabe comportando que las personas deseemos entrar en lugares cerrados, huyendo de la sensación de claustrofobia que podemos llegar a sentir paseando por nuestras calles.

Adéu a "L'ACTUALITAT"

Rebo la notícia com un "sotrac" que sóc perfectament conscient que em costarà d'acceptar. La notícia no pot ser més clara ni la tristor més contundent. És un adéu sense fisures, un adéu meditat i sentit per la Redacció. Ja que és un adéu a moltes coses, a molta il·lusió (per ambdues parts, tant per la Redacció com pels lectors). Però sobretot és un adéu a un important referent cultural que una ciutat com aquesta no pot deixar de sentir.

MARTÍ MANCILLA
Granollers

¿Qué tal si todos reflexionamos un poco...?

JOAQUIN GRAU
Regidor PSC de Les Franqueses

31 de maig de 1938: una data per no oblidar

• Aquest divendres, fa 64 anys del bombardeig del 31 de Maig 1938. En aquell tràgic matí de dimarts en un esferoïd atac aeri, l'aviació feixista deixà caure sobre Granollers una trentena de bombes explosives i deu més d'incendiàries que causaren segons dades oficials de l'època 205 persones mortes i centenars de ferits, la major part dones i infants.

El criminal atac contra Granollers, una ciutat sense cap interès militar, fou un clar presagi de l'avanç imparable del feixisme, que culminà en la sagnant dictadura franquista i en la segona guerra mundial.

En temps d'amnèsia col·lectiva on es pretén ensucrar i fer oblidar el nostre passat més recent, i el vell fantasma del feixisme torna a amenaçar-nos, cal mantenir la memòria col·lectiva i retre homenatge a totes les víctimes innocents d'aquell esgarriós bombardeig, per tenir present que la llibertat i la democràcia són conquestes irrenunciables i la memòria històrica n'és la seva millor defensa.

JOAN TUSET I TAUATS
Secretari de Política social i immigració de la Unió territorial Vallès Oriental-Maresme UGT

Ja pots xiular si l'ase no vol beure

• Aquesta antiga cita de la saviesa popular, crec que és adient pel que vull comentar.

Tots per un conducte o altre fem crítiques a les actuacions, o millor dit a les faltes d'actuació que patim els ciutadans, perquè tot el que diem o comentem, sobre el que deixen de fer els nostres admiradors, a ells els relisca, crec que la seva falta és grossa. Mireu si estan convençuts que passen de qualsevol comentari que se'ls pugui fer, pensant que els que estan en el cert són ells.

Comprovareu que cada setmana veiem al "Vallès" les denúncies del Sr. Quincoces i jo em pregunto què en treu?

Últimament he fet algunes cartes que el setmanari "El Vallès" ha tingut l'amabilitat de publicar-me, i em pregunto què he aconseguit encara que estigui carregat de raó?

Posats a pensar i sense "acritud" què hem de pensar? Si aquestes queixes es fessin en vigílies electorals què passaria? Seria el mateix? O ens escoltarien almenys per prometre'ns que ho arreglarien tot a plena satisfacció dels administrats, encara que després no ho fessin?

Tot l'exposat em fa pensar que, els que van fer aquesta dita, eren força intel·ligents, perquè és cert: No cal xiular si l'ase no vol beure.

JOAN RAMOS
Granollers

Imperialisme a Vilanova

• A Vilanova fa temps que no anem bé políticament parlant pel que fa referència a la forma dictatorial de manar que té l'equip de govern, quina última mostra per enèsima vegada, ha estat el Ple del dilluns 6 de maig en el que es va aprovar la dissolució del Patronat del Centre Cultural -als 6 anys de la seva inauguració, cal remarcar el seu ple funcionament tant diversificat i amb satisfacció de tothom-.

Més d'una dotzena d'entitats i associacions, el defensor del Ciutadà i Unitat per Vilanova, van presentar un manifest cada un per separat, demanant que aquest punt de l'ordre del dia es deixés damunt la taula: la resposta de l'alcalde va ser que això variava. Ara la gestió del Centre Cultural es portarà des del mateix Ajuntament. L'argumentació que en va fer l'alcalde és que les entitats que actualment formaven part del Patronat eren afins a Unitat per Vilanova i no a Convergència.

Crec que això és una acció totalment antidemocràtica i feixista. Un alcalde és elegit per ser administrador i servidor del ciutadà, no per ser l'amo i senyor de tot un poble.

PEPITA PLA
Vilanova del Vallès

Gallecs tot verd i agrícola

• El territori del Vallès Oriental que coneixem per Gallecs pareia estar en un període de impase, però últimament

vuelven a surgir nuevas propuestas. Por ejemplo, las manifestaciones de Artur Mas en Línia Vallès (2ª quincena de abril de 2002). "Gallecs ha de continuar como un espacio natural... No está de más recordar aquí que si Gallecs se mantiene como está es principalmente porque los terrenos siempre han sido públicos y esto ha permitido una visión más unitaria y nada especulativa del problema".

Cabría recordarle que Gallecs, tras continuas intervenciones entre la Generalitat (Incasol) y los municipios afectados, ha quedado reducido de 1472 a 770 Hectáreas.

Por otro lado es curioso que Maragall en el mismo día en Línia Vallès manifestó en su entrevista: "El espacio natural de Gallecs ha de ser una zona no urbanizable con un plan especial de protección que potencie los usos agrarios y forestal. En este sentido Montserrat Tura, alcaldesa de Mollet del Vallès, con su equipo de gobierno tiene una idea muy clara y está convencido que conseguirá tirar adelante".

Pues bien, Montserrat Tura tiene montado un consorcio con Parets y parece no querer avanzar hacia un proyecto global con los demás municipios afectados por el territorio de Gallecs.

Y en otros medios Pere Tarrès, de la secretaría de Planificación Territorial de la Generalitat, expresa que se está elaborando un plan global de todo el territorio de Gallecs para que 700 hectáreas sean declaradas no urbanizables y las restantes 70 hectáreas sean distribuidas por la periferia sin concretar cuál será su utilización. Además se creará un consorcio con todos los municipios que gestionará el territorio, siendo la titularidad de la Generalitat (INCASOL).

Todas estas manifestaciones parecen tener un sabor electoralista que inquietan, pues las promesas pueden quedar en nada o convertirse en algo muy diferente.

Desde EUiA hemos mantenido la postura tanto en la "Taula Pro-Referendum" como en su programa municipal de un Gallecs "Tot verd i agrícola" exigiendo la protección jurídica de que Gallecs sea declarado Paratge Natural d'Interès Nacional. EUiA está decidida a continuar con esta reivindicación histórica más allá de declaraciones puntuales y electoralistas.

DOMINGO MORATALLA
Miembro de la Comisión Local de Esquerra Unida i Alternativa (EUiA) de Mollet

NOTA DE REDACCIÓ:

Sólo se publicarán aquellas cartas mecanografiadas, acompañadas con el número del DNI. Se permiten seudónimos con la condición de que la Revista tenga perfectamente identificado al autor de la carta. Las cartas con una extensión superior a las treinta líneas podrán ser recortadas. No se publicarán cartas insultantes o vejatorias hacia las personas. Se respeta el idioma elegido por cada lector. La Revista no asume como propia ninguna opinión publicada en esta sección.